

BÉKEHARANG

A PÜSPÖKI METHODISTA EGYHÁZ HAVI KOZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI DIJ EGY ÉVRE 1 PENGŐ.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

WALLRABENSTEIN JAKAB, BUDAPEST, VI., FELSŐERDŐSOR 5. III.

Vak hit.

(Nagyszombati beszéd)

A Krisztushívő Zsidók Szövetségében
elmondta: dr. Barta Bernát.

Kedves Testvéreim!

Csak rövid néhány percig fogom szives türelmüket igénybe venni, mert hiszen ez az óra nem a sok beszédnek, a csengő tarka szavaknak, hanem a néma fájdalomnak, a csendes szomorúságnak és magábatérésnek az órája. Mert még nem támadt fel a Krisztus! Agyongyötört, megkínzott teste még a sirban fekszik, a sziklasirban, azon mód, ahogyan szeretett tanítványa: Arimathiai József a keresztfáról levette: feje, homloka csupa vér és seb, kezei, lábai általsegezve, oldalán a tátongó seb, melyet a római vitéz dárdája döfött rajta. Ugy fekszik ott a sirban Izráel szentje, a zsidó nép legdicsőbb fia, a testet öltött szeretet, az igazság és az élet, a hegyeket mozgató, égbe szárnyaló hit, a szabadság és szabaddítás. Kedves Testvéreim! Mi vitte sirba a Názárethi Jézust? Talán a hitetlenség? Nem. Kedves Testvéreim, az akkori zsidó nép nem volt hitetlen; a farizeusok hívő emberek voltak. Maga Pál apostol tesz bizonyosságot róluk, hogy Isten iránt való buzgóság van bennük. Mi vitte hát sirba a Krisztust? Még egyszer mondom, nem a hitetlenség, hanem a hit: ama vak, lelketlen, fanatikus hit, mely máglyát rak minden szent meggyőződésnek, mely az övével ellenkezik, és keresztre feszít minden igazságot, mely az övétől eltér. Az a vak hit, mely nem ikertestvére a szeretetnek és melynek tápláló forrása nem a Szent Lélek, hanem a holt betű, a hajthatatlan merev dogma, régieknek elavult rendelése, emberek parancso-

latja. Ez a hit volt, a jeruzsálemi főpapoknak és irástudóknak a hite: a törvény betűjéhez való merev, kérlelhetetlen ragaszkodás, a türelmetlen, irgalmasságot nem ismerő vakbuzgóság, mely hova-tovább végképpen elszakad a szeretettől és annak halálos ellenségévé, sirásójává válik. Ez a hit volt az, a szeretetlenség-hite, mely az ember fiának sirját megásta.

És Kedves Testvérem, a vakhit, a fanatikus szeretetlenség nem csak akkor, nem csak egyszer 2000 évvel ezelőtt ásta meg sirját a szeretetnek, hanem sajnos azóta is a történelem folyamán még nagyon sokszor.

Nem tartom ebben a nagyon komoly órában alkalomszerűnek, hogy ennek bizonyítására konkrét történelmi példákat felsoroljak. Ugyis tudja mindenki, aki az emberiség történelmét és annak keretében különösen a zsidó nép történetét csak némileg is ismeri, mennyi fájó sebet ütött az emberiség vérző testén a vallási fanatizmus és különösen a zsidó nép kebelében mennyi ártatlan élet, mennyi boldogság és béke esett annak áldozatául. Kedves Testvéreim! A Krisztus sirja előtt állva, vegyük jól eszünkbe ebben az órában, hogy ez a szeretet sirja és hogy ezt a sirt a vakhit ásta meg. Gondoljunk arra, hogy ugyanaz a vakhit utóbb még arra is vetemedett, hogy megkísérelje a szeretet feltámadását megakadályozni. Kérjük a jó Istent, Kedves Testvéreim, hogy óvja meg Krisztus egyházát a vakhit gonosz kísértésétől és töltsse el lelkünket azzal a Krisztusi meggyőződéssel; hogy „az embernek fia nem azért jött, hogy elveszítse az emberek lelkét, hanem, hogy megtartsa.”

„Az amerikai methodisták takarodót fuvatnak.“

Ilyen cím alatt írt az „Evangélikusok Lapja“ 1031. márc. 15-én megjelent száma egy cikket A cikk szerzője úgy látszik, hogy nem ismeri a methodista egyházat, s annak szervezetét, s a modern egyháztörténetet. Igaza van abban, hogy a missziói bevételek az utóbbi években csökkentek. Annak dacára mégis a methodista egyház „World Service“-nek 14 millió pengő bevétele volt, külsmisszióra és a „Női missziói egyesület“-nek 15 millió pengője. Ezt az államtól támogatott egyház még nem érte el. A kollekták tényleg már évek óta kisebbednek. De vajjon nem érezzük-e mindnyájan a világgazdasági krízisnek hatását? Szinte csodaszámba megy hogy egy szabad egyháznak még olyan sok áldozatkész tagja van. Fentti összegekben nincsen belefoglalva az az összeg, amit Északamerika a saját lelkeszeire és templomaira fordít.

Az ugymondott „takarodó“ másként néz ki, ha az am rikai methodisták gondolkozását ismerjük. Már évek óta arra törekszik a methodista egyház minden országban, hogy a legnagyobb önállóságot szerezze meg az egyháznak s mindamelllett „világot álóelő“ methodista egyház maradjon. Az 1928-ban tartott egyetemes közgyűlés e tekintetben fontos törvényeket hozott.

Nemzeti csoportok központi konferenciákká alakultak, amelyek önmaguk alkotják meg törvényeiket. Így pl. Középeurópa, Délamerika, China, India. Ezen csoportok némelyike már nemzeti püspököt is választott. Ennek következtében természetesen az északamerikai püspökök hazájukba térnek vissza. Amerikában megvan a hajlam a nagy egyesülésekre. Azért ajánlják a francia methodistáknak, hogy egyesüljenek a Wesleyánusokkal, vagy pedig más élő prot. közösséggel.

A Balkánon lakó methodisták átvették a kongregacionalisták munkájának egy részét. Bulgáriában mindkét csoport ismerős. Már évek óta tárgyalnak arról, mimódon tudna a két egyház egyesülni.

Olaszországban már évtizedek óta támogatja az egyház a methodistákat. Most arra intették őket, hogy igyekezzenek pénzügyi függetlenségre. Egy németországi konferencia azt kérte az anya egyháztól, hogy számára már ne folyósítsanak pénzeket. A többi négy konferencia pedig beható anácskozások után elfogadta azt a tervet, mely szerint bizonyos éveken belül el kell érniök a pénzügyi önállóságot. Ugyanigy áll a dolog Skandináviában.

Az kifejezés „skandolozuspropaganda“ jól megsejtette velem, milyen közel lakunk a Balkánhoz. Éppen Berlinből tértem haza, ahol egy nagy konferencián a porosz kultusz-miniszter képviseltette magát s beszédjében elismerő szavakkal nyilatkozott a methodista egyház poroszországi munkájáról. Hasonlóan nyilatkozott a poroszországi állami egyháznak egyházi alelnöke. Két hónappal ezelőtt Svájcban jártam s több evang. templomban beszéltem, mivel az ottani methodisták beletartoznak az „egyházak szövetségébe.“

Egy konferencián vettem részt Bécsben, amelyen Mollin főegyháztanácsos és az ev. egyház theol. fakultásának dékánja, igen elismerően nyilatkoztak a methodista egyházzal. Ha pedig elolvassa az ember a stockholmi jegyzőkönyveket, akkor egészen mást érez, mint az „Evangélikusok Lapja“ olvasásakor.

A methodismus továbbra is lélekéberesztő munkásságot fog kifejteni, ott, ahol Isten megbízatást ad számára.

Funk M.

Hrvak Kamat.

Löndönban élt. Igen szegény szabó volt. De hívő lélek volt. Egy nap egy elhagyott fiucskát talált az utcán. A szegény pára nagyon sirt. Éhes is volt, fázott is. Az öreg szabó magával vitte, dédelgette, nevelgette. A szomszédok azt ajánlották a szabónak, hogy a fiucskát vétesse fel egy árvaházba, de az öreg erről hallani sem akart. Pedig mindég nagyobb szükségbe s nélkülözésbe jutott. Mikor beállt a tél az öreg ágyának dőlt, a kenyér elfogyott, fűtésre nem tellett. Fáztak mind a ketten. Akkor a kis fiu, ki az öreg szabótól sokszor hallotta, hogy Jézus a jó pásztor, imában kérte a jó pásztor, ne hagyja őket éhen pusztulni. Kiállt az utcasarokra. Egy irgalmas szívű gazdag nőnek megesezt a szive a kis fiun. Felkarolta, de az öreg szabóról is gondot viselt. Így öregségében a hívő szabó megkapta annak a tőkének a kamatát, amit a kis fiu befogadása által a jó Isten bankjába helyezett. Aki az Urnak ad kölcsönt, az igazán bő kamatokat huz.

Vidd be a nyomorgót, a nyomorultat, a szegényt, az éhezőt hajlékodbba s az Ur megfizet érte bőségesen.

A lekapcsolt kocsi.

Egy öregebb ur átadta üzletét fiának. Eleinte a fiu minden nap kikérte atyja tanácsát s annak minden szavát, véleményét nagy tiszteletben tartotta. Fontosabb kérdésekben mindig az apa véleménye volt a döntő. Egy nap azonban a fiunak igen sürgősen kellett az üzletbe sietni s nem ment el édesatyja lakására a szokásos megbeszélést folytatni. Az öreg urnak ez nagyon rosszul esett s sértve érezte magát, bántotta a mellőzés.

Kiment a kertbe, ahol unokái játszadoztak. Egyik a másiknak a ruhájába kapaszkodott s körülszaladgáltak a kertben prűszkölve, fütyülve a vonatot utánozták. Csak az egyik kis fiú ott állt a kert egyik sarkában s nézte a többiek vig szaladgálását. A nagyapa azt kérdezte tőle: „Te miért nem játszol a többivel?” „Játszom én nagyapa — mondotta a fiu — csak most lekapcsoltak, mert szenes kocsi vagyok.”

Ez a szó „lekapcsoltak” megragadta a nagyapa szívét s sokat gondolkozott rajta.

Nem esik jól, ha minket „lekapcsolnak,” „kikapcsolnak,” „félreállítanak,” „sarokba,” „másod-harmadrendű” helyre állítanak, vagy teljesen „holtvágányra” állítanak, de az Úr gyermekei még ebben az állapotban is tudnak áldást terjeszteni maguk körül. Az Úr gyermeke éppen sokszor az elmellőzés következtében lesz olyan kut vagy forrás, mely a pusztában, a magányban, sok-sok szomjas vándornak vizet és életerőt ad!

Kétszer v. háromszor.

Egy öregebb hívő férfi mondja, hogy mikor fiatalabb volt fát irtottak az erdőben. Egy nagy tölgyfát vágtak ki, amely estében órá esett, ás nagy csoda volt, hogy nem nyomta agyon. Megmenekülése öröme kocsmaiba ment s ott ünnepelte társaival a szerencsés megmenekülést. Nem is eszmélt arra, hogy ezzel a szerencsétlenséggel, Isten valamire figyelmeztetni akarta. Később vonatkisérő lett. Egy nap, éppen mikor lakóhelye felé jött vonatjával visszafelé a vonat összeütközött s őt jó messze kiröpítette egy kertbe. Felesége szemtanuja volt ennek a szerencsétlenségnek s szinte belebetegedett az ijedségtől. Később mikor felgyógyult s úgy az ő, mint az én megmenekülésemet ünnepeltük, egyikünk sem gondolt arra, hogy Istennek köszönjük megmenekülésünket. A jó Isten azonban háromszor is kopogott. Legidősebb fia súlyos beteg

lett s igen közel volt a sírhoz. Akkor egy hívő lélek látogatása következtében megnyílt a szeme s megismerte Isten utjait, gondolatait; megtanult imádkozni s ettől fogva járta a békesség útját.

Kocsma, vagy? 2001. 145. 9.

Minden nagy város szélén ott láthatók a szórakozást szolgáló cirkuszok, körhinták, panoptikumok, céllövészet, törpék, tündérbárlang stb. efféle helyiségek. Sok pénzt csinálnak ki a szórakozni vágyódók zsebéből.

Londonban is sok ilyenféle alkotmány állt az egyik téren. Ezrével tódultak oda naponta. Egy öreg misszionárius, aki élete alkonyán hazajött, fáradságát kipihenni, fájó szívvel látta, hogy naponta hány ember télenkedik ott és adja ki a sok pénzt. Elhatározta, hogy ő ezt a helyet, ahol a Sátánnak szolgálnak, átalakítja olyan helyé, ahol Istennek szolgálnak.

Minden este, mikor elült a vásári zaj, s elmentek az emberek, a misszionárius odament és letérdelt a térség közepén és imádkozott Istenéhez, hogy ezt a helyet, ahol oly sok ember elveszti pénzét, becsületét, tiszta lelkét, alakítsa át áldások helyévé. A 145. zsoltár 9-ik versére támaszkodott, amely azt mondja: „Az ötlet félőknek akaratjokat teszi, azoknak könyörgését meghallgatja és őket megszabadítja.” Buzgón imádkozott s bizott benne, hogy amit ő kér Istentől az meg is lesz.

Meg is lett. Mert azon a helyen ma egy oly szeretet intézmény áll, amelyben több száz gyermeket gondoznak, ápolnak, nevelnek. Testi és lelki nyomort enyhítenek.

Igy alakult át a vásári lárma, a bűn helye Isten hajlékává.

A kocsmák sem más, mint a bűn tanyája. Harag, indulat, bosszúállás, gyilkosság itt fogamzik, itt ölt testet. Sok könynek, sóhajnak, a kocsmák az oka. Rengeteg embert tett koldussá, gyilkossá, rabbá, özvegyé, árvává.

Nem lenne jobb, ha nálunk a sok kocsmák átalakulna műhelyé, bolttá, kulturházzá, iskolává, lakóházzá? Minden esetre több áldást hozna népünknek. A kocsmák aláássák a tiszta erkölcsöt, a családi boldogságot. Testnek, léleknek legnagyobb ellensége.

Imádkozunk, hogy a sarki kocsmák, a fényes vendéglők, a pazar borházak alakuljanak át áldások házává! Betegeket, árvákat, elaggottakat gondozó intézetekké!

Csak kérj hittel a te Istenedtől ő megadja azt, amit tőle kérsz!

Porch Sitting.

Magyarul nehéz visszaadni ezt a két angol szót. Ugy fordíthatnánk le, hogy tornácülés. Amerikában vannak dicsőségre és pénzre vágyó ifjak, akik felülnek egy fára s hónapokig ott ülnek csak azért, hogy a fánülés rekordját megszerezzék és ezzel hirt és pénzt szerezzenek maguknak. Sokszor sikerül is nekik.

Az angolországi Luton községnek egyik papja, Rev. Woodhouse is ilyenforma módját találta ki a pénzszerzésnek. Kihirdette a templomban, hogy a templom külső tornácán fog ülni mindaddig, amíg 5000 dollárt nem kap az új templom építkezési alapjára.

És elkezdett ülni. Ült éjjel-nappal. Három nap alatt kapott 2100 dollárt. Akkor egy névtelen adott neki 5000 dollárt. Már előbb megígérte neki valaki, hogyha ezen a módon 5000 dollárt kap, akkor ő 25.000 dollárt fog adni az új templomra. A lelkész persze szaván fogta s így három napi „ülés” 32.100 dollárt eredményezett. Elég egy templom építésére.

Hirek.

Dr. Nuelsen J. püspök máj. 7—10-ig vezeti a magyarországi missziói konferencia évi közgyűlését Nyiregyházán. Kedvezményes vasuti jegyek váltására szóló igazolványok kaphatók a konferenciára Fl eps J. gondoknál.

A sörfőzdék átalakulása. Az alkoholellenes propaganda hatása valahára mégis eredményt mutat fel, még Németországban is, amelynek népe pedig — különösen a bajorok — híres a sok sörfogyasztásról. Mint éppen Bajorországból jelentik, az utóbbi időben mind több sörfőzde tér át más foglalkozásra és pedig leginkább alkoholmentes üdítő italok gyártására, amit különösen az ifjuságnak ajánlanak. Hajnalodik végre e téren és talán megérjük a teljes alkoholtilalmat.

Funk Márton, a hazai püspöki methodista egyház szuperintendense s a budapesti német gyülekezet prédikátora, dr. Nuelsen püspök által kineveztetett a németországi püspöki methodista egyház sátozmissziójának igazgatójává. Szuperintendensünk még a nyiregyházi konferenciáig, máj. 7—10-ig vezeti a hazai methodista egyház ügyeit, aztán Németországba, Leipzigbe költözködik 20 évi budapesti működése után.

Funk Márton szuperintendens agilis, fáradhatatlan munkása volt a methodismusnak. A forradalom után Csonka-Magyarországon ő volt az egyetlen methodista prédikátor, ma rajta kívül 11 prédikátor munkálkodik a methodista egyházzervezetben. Az országban szerzett ingatlanok, kápolnák, prédikátorlakások, a budakeszi szociális intézmények, fáradhatatlan buzgalmának látható bizonyítékai.

Külföldi utjai, különösen amerikai utjai alkalmával sok felvilágosító előadást tartott megcsontított hazánkról s igen sok jóbarátot szerzett, kik irántunk való érdeklődésüket pénzbeli támogatással is kifejezésre juttatják.

Funk Márton gazdag tapasztalatokat visz magával sátozmissziós munkájába, ahol kiváló evangelisztikus tehetsége s gyakorlati tudása már közismert s ezzel a szíveket már meg is nyerte. A hazai gyülekezetek és prédikátorok benne egy folyton dolgozó, önerejét nem kimélő, éles gondolkozó, egyháza javáért imádkozó és fáradozó vezetőt bírtak. A minden áldások Atyja, áldja meg tőlünk való kimenetelét s Németországba való bemenetelét. Legyen áldására még sokan.

Ausztria lakossága tudvalevőleg 5%-ban katolikus vallású. A Bécsi Orvoskör megállapította, hogy Európában a legtöbb házasságon kívül született gyermek Ausztriában lát napvilágot, míg a többi országok csak lassan következnek utána. A helyzet az, hogy az osztrákoknál minden száz újszülött gyermek közül 25 házasságon kívül jött a világra. A karinthiai papi körzet tartja a „rekordot” az ország határain belül, mert ott minden száz gyermek közül 80 „törvénytelen” gyermek. Szomorú erkölcsi állapotokra mutatnak ez adatok.

Kiadó: Keresztyén Könyvesház k. l. Szövetkezet
Budapest, VI., Felsőerdősor 5.

A szerkesztésért felelős: Wallrabenstein Jakob

Aurora-nyomda, VI., Székely Bertalan-u. 2c. Telefon: Aut. 102—58.
Nyomdáért felel: Spitzer János.